

Opinie Ongewenste Bridgetafelgenoten Gehalte

Niets menselijks is ook bridgers vreemd. De meeste bridgers hopen bepaalde personen heel graag wel, of juist niet, als tegenstanders te ontmoeten.

Wat meer enthousiasme voor de een dan voor de ander is vrij normaal. Met de een klikt het nu eenmaal beter of gemakkelijker dan met de ander.

Maar het echt vervelend vinden om bepaalde personen aan tafel te krijgen, is een gevoel dat zo weinig mogelijk moet voorkomen.

Inhoud

02 Verantwoording voor het opzetten van dit onderzoek

03 De gemelde soorten ongewenst gedrag

08 De ontvangen reacties in grafiek

09 Reacties van bridgers die zich niet ergeren

10 Bridgers die vraagtekens plaatsten bij deze peiling

10 Epiloog en aanpak

Verantwoording voor het opzetten van dit onderzoek

Het is inmiddels geen geheim dat ik in mijn werkleven onder andere het schone ambt uitoefende van communicatieadviseur. Dat zegt op zich helemaal niets, want iedereen kan zichzelf uitroepen tot communicatieadviseur, communicatietrainer, mediator of welke functie ook in communicatieland.

Dat deze beroepsgroep onbeschermd is, vind ik wel zorgwekkend. Want het is helaas vaak bedroevend gesteld met de kwaliteit van het met elkaar omgaan. Ik denk dan vooral aan het omgaan met verschillen van inzicht, kritiek en gedrag dat we vervelend vinden. En naar mijn vaste overtuiging het belangrijkste, goed omgaan met onszelf. Je **ik** voldoende respecteren, zonder jezelf te serieus te nemen.

Ik ontvang regelmatig mailtjes die vooral voortkomen uit een stuk ergernis. Dat was voor mij de aanleiding om dit onderzoek te starten. Naast het inzicht denk ik vervolgens graag mee over het terugdringen/opheffen van bepaalde ergernissoorten. Daar kun je zelf namelijk bijzonder veel aan doen. Vooral omdat de **oorzaak** van ergernis per definitie bij jouzelf ligt... Inderdaad, de oorzaak. Degene waarmee alle ellende volgens jou begint, geven we hoogstens de eer van de 'aanleiding'. In de epiloog kom ik hier – graag – op terug! ☺

Maar... de echte reden voor deze enquête komt vooral voort uit het project **Kom over de Bridge**. Huisgenoten, burens, vrienden en familie bridge leren is één. Ze op een club krijgen is twee. Maar ook dan ben je er nog niet. Ze zullen niet alleen plezier moeten beleven aan het spel, maar beslist ook aan de meestal twaalf verschillende tegenstanders die tijdens een zitting passeren. De meeste tafelenoten zijn spelers waarmee het contact aangenaam tot zeer aangenaam zal zijn. Maar... sommige mensen hebben niet altijd in de gaten dat hun gedrag, hun houding weerstand oproept. Daar wil ik de net begonnen bridgers op laten trainen door de Huiskamerdocenten. Zodat zelfs het omgaan met minder geliefde spelers voor hen een aangenaam treffen wordt. Daarom zal ik de uitslag van dit onderzoek graag gebruiken voor de training: Bridgetafelcommunicatie.

Alleen al om die reden dank ik alle inzenders extra hartelijk!

Gemelde soorten Ongewenst Gedrag

Onzekerheid of het geen psychebiedingen zijn.

Veel te lang nadenken voordat ze een bieding doen.

Nooit weten wat een bepaalde uitkomst inhoudt.

Lokken regelmatig conflicten uit door vals spel. Zoals inseinen van de partner middels bepaalde opmerkingen over wat in de dummy verschijnt, maar ook nadat iedereen zijn kaarten terug heeft gestoken een afwijkend resultaat noemen. Deze afkeur is vrijwel verenigingsbreed.

Zeer dominant gedrag. Ongevraagd opnieuw delen nadat er is rondgepast aan de 1e tafel.

Na onregelmatigheden zelf de voortgang willen afdwingen.

Boos worden als er arbitrage wordt gevraagd aan hun tafel.

Speelt met het mes op tafel en kaffert haar partner voortdurend uit.

Heeft mij in het verleden op een onfatsoenlijke manier als partner gedumpt.

Maakt flauwe, vrouwonvriendelijke moppen aan tafel.

Kauwt constant kauwgum.

Mensen die bij iedere kaart vragen wat betekent dit en waarom speelt je partner die kaart welke betekenis heeft die kaart? Mensen op de club haten het als ze tegen hun spelen. Praten met de dames helpt niet, dit is hun stijl.

Mensen die zich niet wassen waardoor je met luchtjes aan tafel zit.

Onbeschoft gedrag en bij arbitrage betraapt op pertinent liegen. Veroorzaken daardoor regelmatig onrust.

Voorname A spelers: die denken dat ze de grote schepper zijn. Hebben geen systeemkaart, 'leggen het wel uit' maar dan blijken er vele vallen in hun biedingen te zitten. Ook gedegradeerde A spelers vallen hieronder.

Zitten de partner commentaar te geven en te verbeteren.

Lang terugkijken op een spel.

Mopperen op partner

Het weigeren van een dichte claim, met uitleg erbij.

Proberen een slag te stelen, verkeerd neerleggen en dan meteen schudden, dat je het niet meer kun controleren.

Goede spelers maar zijn te dominant aanwezig, vooral tegenover mindere spelers. Soms bij het agressieve af. Zijn ook nog eens bars tegenover tegenstanders.

Sfeer ongezellig aan tafel; heeft altijd wat negatiefs tegenover partner en tegenstanders. Het rare is buiten de bridge tafel om is hij wel aardig, kan je best een pintje mee drinken oid. maar zo gauw de kaarten in zijn handen zijn draait hij als een blad van een boom om.

Een kribbig iemand, kan geen aardige opmerking van af.

Kunnen het niet na laten om met de ogen, hoofd of vingers kleine goed- of afkeuringen te geven ook al hebben ze hier opmerkingen over gekregen. Worden ook verdacht van ergere praktijken.

Niet positief ingesteld, sarcastisch en altijd in de contramine

Sommige mensen zijn aan de bridgetafel erg fanatiek, terwijl als je gewoon een gesprek met ze voert ze erg aardig zijn.

Sommige mensen- waaronder heel soms ikzelf – aarzelen, denken te lang na, enzovoort. Dat hoeft geen "valsspelen" te zijn, maar ach, ook weer sommige mensen doen dat héél wel erg vaak en dan voel ik me niet prettig.

Spelers die altijd- nadat overeengekomen is hoe het resultaat is en drie spelers ja hebben gezegd- het er niet mee eens zijn. En heus ook die mensen kunnen heel aardig zijn zo lang ze niet bridgen.

Lichaamsgeur en mondadem.

Er zijn een paar heren die ik geregeld een Tic-tac aanbied; maar helaas daar maken juist die heren geen gebruik van.

Tegenstanders die alleen oog voor elkaar hebben en mij/ons volstrekt negeren

Spelers die hun partner, in ons bijzijn, ongezouten kritiek leveren op zijn/haar bij- of volgbod en daarbij het misverstand alleen zoeken bij de partner en niet bij zichzelf.

Tegenstanders die mij negeren en niet begroeten, dan wel geen plezierig spel toewensen.

Een speler die door zijn drankprobleem tegen zijn tegenspelers regelmatig onbeschoft tekeer gaat. Telkens biedt hij daarna zijn excuses (dag of week erna) aan maar het herhaalt zich telkens weer.

Twee spelers die ofwel te laat komen, tijdens het wachten aan de bar gaan staan en tegenspelers laten wachten tot zij het nodig vinden om naar de tafel te komen. Wanneer men hen daar op aanspreekt negeren zij dit.

Twee spelers hebben de neiging hun tegenspelers uit te lachen, maar spelen zelf vrij zwak.

Een speelster kan na het spelen van een bieding zo dikwijls naar haar tegenspeler uithalen dat hij of zij het niet meer weet; is wel een goeie speelster; dat houdt het spelen dikwijls op, maar trekt zich daar niets van aan.

Verschillende spelers nemen het niet zo nauw met de spelregels, zelfs vals spel.

Een man, een zeer goede speler, is driftig van aard, reageert vaak onaangenaam tegen zijn partner, speelt onsportief en geeft bijna ongemerkt O.I aan zijn partner.

Een echtpaar waarvan de vrouw de man heel vaak uitscheldt omdat hij weer fouten heeft gemaakt.

Een vrouw die heel zorgelijk aan tafel zit, diepe groeven in haar gezicht heeft en alles wat geboden wordt uitgelegd wil krijgen. Zelf heeft ze afspraken die niet kenbaar gemaakt worden. Ze zegt dan: 'Daar hebben we geen afspraken over.' In de A-lijn. Ze zegt bijvoorbeeld (ik arbitreer in eigen Alijn, helaas!!): Je gebruikt de informatie uit een spel om zelf beter te scoren. Kortom, beschuldigingen die nergens op slaan.

Twee mannen schelden hun eigen partner uit. Bij vrijwel elk spel wordt de huid vol gescholden. Bijvoorbeeld: 'Je weet toch dat die schoppens vrij zijn, waarom gooi je ze dan weg?' 'Ik begrijp je absoluut niet. Dit kost weer veel punten. We kunnen nu wel naar huis.'

Een man die uitleg wil hebben en na het spel zegt dat de uitleg niet volledig genoeg was. En daar de hele tafel (4 spellen) op terug blijft komen. Een voorbeeld: we openen 1♠ en ik leg uit dat dit een normale opening is met 5-kaart schoppen. Het blijkt een 6-kaart te zijn. Hij zegt dan: 'Dat moet je expliciet vermelden, de lengte is dus 5+'. Ja dat snapt hij toch ook wel zonder deze uitleg. Muggenzifterig.

Een arbiter die heel vaak aanmerkingen maakt op bieden. Zelf de baas speelt aan tafel.

Eén vrouw moppert altijd op haar partner.

Een man laat vrijwel bij ieder spel luidruchtig blijken dat hij in zijn ogen tig keer beter speelt dan mijn partner en ik, en tevens zijn eigen partner voor rotte vis uitmaakt. Is hij dan zo'n geweldenaar? Dat zou je niet zeggen in de wetenschap dat hij pas onlangs met moeite uit de laagste speellijn (C) is gepromoveerd. Hij wordt woedend indien het kastje meldt dat hij geen top heeft gescoord omdat aan een andere tafel de tegenstanders veel te hoog hebben geboden en kwetsbaar vele slagen gedubbeld down zijn gegaan. Hij voelt zich slachtoffer van al die kneuzen die er maar een eind op los spelen, en dreigde zijn lidmaatschap op te zeggen indien het bestuur niet een eind aan dat gesodemieter zou maken. Nu dunkt mij in de eerste plaats dat hij toch glansrijk van al die kneuzen zou moeten kunnen winnen als hij zo sterk is, en ten tweede klonk zijn dreigement om op te zeggen menigeen als een aangename belofte in de oren. Helaas zit hij er nog, en zijn gedrag is nauwelijks verbeterd.

Een speelster is een mooipraatster, kan niet zwijgen, weet van iedereen kwaad. Zij ziet er niet fris uit en onverzorgd. Ze neemt met vette vieze handen de speelkaarten op.

Een man omdat die zich kwaad maakt om alles wat hem niet zint. Speelt zijn partner in zijn ogen de verkeerde kaart voor, dan smijt hij zijn eigen kaart met een nijdig gezicht op tafel, en neemt een houding aan alsof de rest van het spel hem geen moer meer interesseert. Alle kennis die hij bezit, acht hij ook bij zijn partner aanwezig, ook al hebben zij daar nooit iets over afgesproken.

Zijn nijd richt hij ook op de tegenstander, en wanneer hij weer eens arbitrage inroept, doet hij dat dermate schreeuwend dat de hele zaal geschokt reageert. Het bijzondere in dit geval is, dat de man er helaas niets aan kan doen; hij weet dat hij door zijn hersenschade zich niet meer kan beheersen, en veelvuldig heeft hij welgemeende verontschuldiging aangeboden. Bovendien heeft hij ontzettend veel voor de club gedaan, en is hij buiten de bridgetafel aangenaam gezelschap.

Ik vind dit een moeilijk dilemma. Hoe lang valt zijn gedrag nog te vergoelijken? Ook bij de gehandicaptensport behoren goede omgangsvormen, maar daar zit nu net precies zijn handicap. Moet er dan maar tegen hem gezegd worden dat hij niet meer welkom is, en beter een solitaire hobby kan gaan zoeken? De omstandigheid dat hij sedert zijn ziekte al vele bridgepartners heeft versleten die allen zijn gevlucht zodra dat mogelijk was, heeft hem kennelijk niet tot dit besef gebracht.

Slechts 1 paar maakt regelmatig fouten bij de uitslag en schudt snel de kaarten. Dat geeft soms gedoe om de juiste uitslag vast te stellen.

Twee spelers zijn arrogant, denken dat zij de enigen zijn die goed kunnen bridgen en bemoeien zich ook nog eens met mijn bieden en spelen.

Twee spelers doen erg denigrerend aan tafel. Eén van hen heb ik fatsoenlijk per brief benaderd en hem gewezen op de nare houding. Ik kreeg een vervelend antwoord terug, in dezelfde geest zoals hij ook aan de bridgetafel is.

Een speelster kan geen partner houden; heeft geprobeerd mijn partner - met wie ik heel leuk speel - af te pakken.

Een speelster speelt vals en heel veel mensen hebben een hekel aan haar.

Veel commentaar op functioneren TC (met name uitfoeteren) dat ik niets meer voor die club doe als TC-man.

Mensen die niet groeten als ze aan tafel komen en doorpraten over het vorige spel (ik word dus genegeerd!) Ik probeer dit te voorkomen door een beetje hard te zeggen tegen mijn partner: "Wat was dat toch een gezellige tafel he, die vorige tafel" dan kijken ze vanzelf nieuwsgierig op!

Spelers die graag aan hun eigen tafel arbitrereren, maar van de meeste regels niet op de hoogte zijn. Zij vertellen wel wat mag of niet en zijn beledigd als er een arbiter geroepen wordt. Dit vinden ze ook echt onnodig en lastig i.v.m. de speeltijd.

Ze willen amper alerteren en nog minder uitleg geven. Ze spelen op het randje en waarschijnlijk er over heen.

Ik vind ze zeer onsympathiek. (roddel, op laster af).

'Meneer' is ook arbiter op onze club en meent zich het recht te kunnen voorbehouden om deze activiteit ook aan de eigen tafel te moeten uitvoeren. Hij is dan ook gepikeerd als hier opmerkingen over worden gemaakt. Daarnaast is hij zo goed op de hoogte van de reglementen dat hij deze ook nog weet te misbruiken tijdens het spel in de vorm van valsspel.

Een speelster is zo achterdochtig dat ze alle biedverlopen van de spellen noteert, achteraf haar eigen fouten met arbitrage wil opheffen en als de arbitrage voor haar slecht uitpakt ze de arbitrage niet respecteert en haar drol wekenlang niet doorslikt.

Een man zal ALTIJD vertellen wat we (mijn partner) en ik beter hadden kunnen/ moeten doen want... Na elk spel ongevraagd privéles.

Een man gaat heel onsportief lang zitten denken, bv met een mogelijkheid tot snijden, terwijl blijkt dat hij maar één kleine kaart mee heeft. Dat gebeurt niet één keer maar meerdere malen bij vele tafels.

Eigengereid gedrag zoals: tijdens de speelronde herhaald opstaan om iets te snoepen of te drinken te halen, veel te lang met partner over het gespeelde spel willen nakaarten terwijl de ronde nog niet helemaal gespeeld is, erna in de laatste minuut toch nog aan een nieuw spel beginnen, gevolg: de nieuwe spelers voor die tafel verliezen speeltijd..., verkeerde aantal kaarten terugstoppen in de boxen.

Een ontevreden man met altijd commentaar

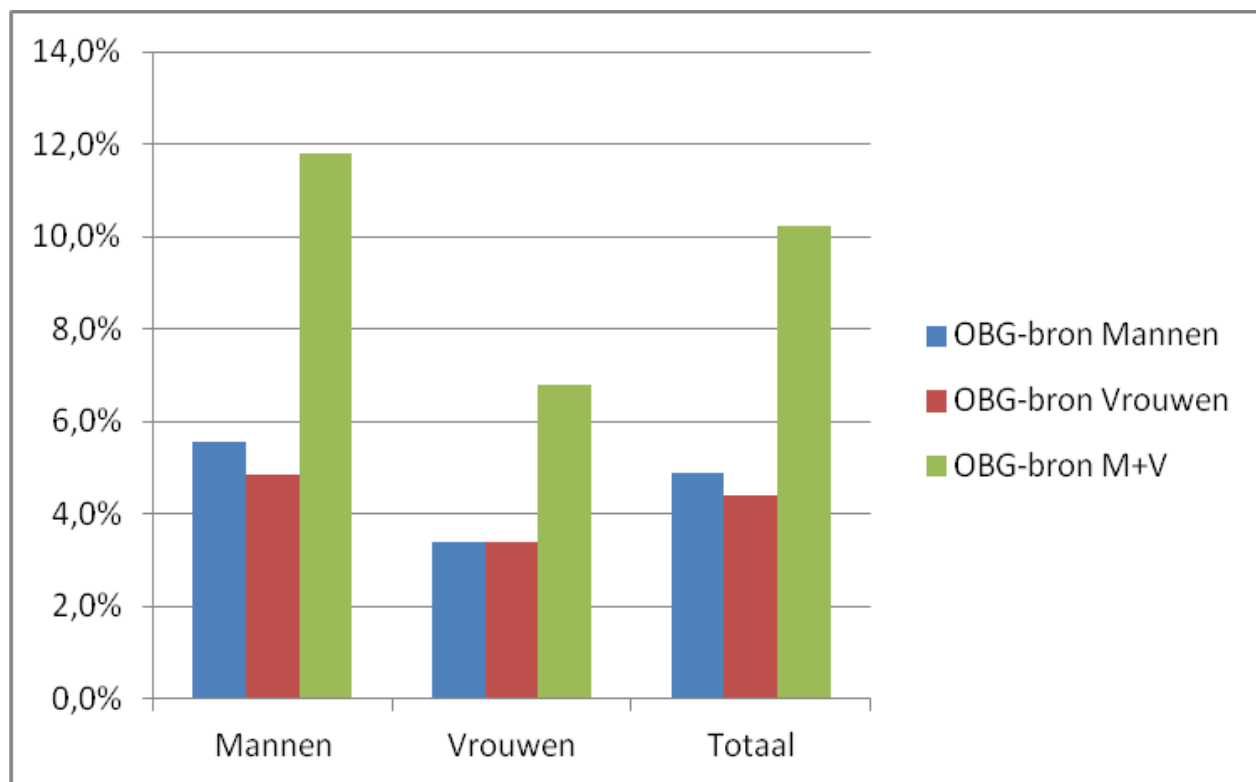
Twee vrouwen praten voortdurend met elkaar zonder ook maar enige belangstelling voor de tegenstanders

De man kat altijd zijn vrouw af, terwijl hij zelf de grofste fouten maakt en zijn vrouw niet weet wat ze moet bieden.

Twee dames denken, denken en maar denken, meestal dan ook te laat klaar, spel naspelen en dan maar mopperen. Wij als wedstrijdleidsters hebben het vaak besproken met deze mensen , maar dan zijn wij de gebeten hond.

Bij ongewenste bridgetafelgenoten met een laag EQ [Rob: *emotionele-intelligentiequotiënt (mate waarin iemand zijn eigen gevoelens begrijpt, zich in een ander kan inleven)*] stap ik op, ook mijn partner.

De ontvangen reacties in grafiek

Op de horizontale as staan de (20) mannen en (9) vrouwen die reageerden.

De verticale kolom geeft het percentage spelers aan die ergernis oproepen. Voor de berekening van dat percentage is uitgegaan van een lijn waarin 18 paren spelen. Dat betekent dat als een speler zich zou ergeren aan 18 spelers, dat een percentage zou opleveren van 50%.

Uit deze grafiek blijkt dat **de mannen** zich ergeren aan krap 12% van hun 'lijngenoten' (groene balk). Mannen ergeren zich iets meer aan mannen dan aan vrouwen; al scheelt dat niet echt veel. De som van de blauwe en rode balk is lager dan het totaal van de groene balk. Dat komt omdat van enkele ergernisbronnen niet de sekse was aangegeven.

De vrouwen ergeren zich duidelijk aan minder spelers dan de mannen. Dat zou je ook kunnen concluderen uit het aantal mannen en vrouwen dat reageerde: 20 mannen en negen vrouwen. De vrouwen wijzen evenveel mannen als vrouwen aan als ongewenste tafelgenoot.

Als we naar het totaal kijken van de mannen en vrouwen kunnen we niet echt zeggen dat veel meer mannen dan vrouwen ongewenst zijn aan de bridgetafel.

Maar gemiddeld ruim 10% OBG geeft toch een vrij hoog risico om een tafelgenoot te treffen die een vervelend gevoel oproept.

Reacties van bridgers die zich *niet* ergeren

De reacties van spelers met een OBG van 0% en die hun geheim daarvan prijsgeven.

Ik heb eigenlijk met niemand een probleem; ik pas me heel gemakkelijk aan, gezien de betrekkelijkheid van bridge t.o.v. veel grotere (wereld)problemen.

Mijn reactie kan mogelijk vreemd klinken. Het gaat mij primair om het spel. Met wie ik het privé speel is mijn keuze. Op een club is die keuze er niet. 's Avonds hoef ik met niemand anders dan alleen mijn eigen partner door dezelfde voordeur. <30 minuten aan tafel met een tegenstander die ik wat minder sympathiek of ronduit onsympathiek vind is prima te doen. Gewoon normaal doen en op naar de volgende tafel. Meer verwacht niemand van je. Niemand scoort als mens 100% bij iedereen. De helft zou al mooi zijn.

Mijn kijk op de oorzaken van aversie is dat wij onze eigen stemming negatief laten beïnvloeden door onze zintuigen: zien, horen, ruiken, voelen. Als hierdoor irritatie dreigt te ontstaan, kun je alleen maar nagaan of je hier iets aan kunt doen: ogen dicht, oordopjes, knijper op je neus, de ander op zijn/haar gedrag aanspreken. Heeft dit niet het gewenste resultaat dan rest "accepteren" en er vooral geen last van hebben. Hou je last: ga bij de ondergrondse, beraam een terreuraanslag, misschien biedt dit niet de oplossing, maar je hebt wel het gevoel dat je er alles aan gedaan hebt.

Natuurlijk is de ene me liever dan de andere, maar in die mate ongewenst, dat ik mijn bridgeavond/middag erdoor laat verpesten of sterk door laat beïnvloeden komt niet voor!

Hm hm Ik vind dat het MIJN probleem is als ik iemand niet mag... En aan de bridgetafel doe ik mijn stinkende best om die vervelende bridger een dikke vette nul..0.. te bezorgen. Je kunt nu eenmaal niet iedereen aardig vinden. En als er sprake is van vals spelen???? Of bewijzen dat dat zo is, of aan tafel een duidelijke hint geven.

Ik ga ervan uit dat als ik bepaalde lieden liever niet zie, ik dan wat aan mezelf moet doen. En dat lukt bij iedereen goed. Uiteraard heb ik mijn voorkeuren.

Ik probeer iedereen positief te benaderen. Er zijn altijd mensen tussen die je minder goed liggen. Maar bij een positieve benadering krijg je ook weer wat terug.

Ik zelf heb geen problemen met de andere leden van de clubs waar ik speel. Samen met mijn vrouw behoren wij tot de betere bridgers op beide clubs. Volgens mij kan je dan veel makkelijker omgaan met de andere bridgers. Ik denk dat met name de leden in de lagere groepen meer problemen hebben met andere leden en vooral met de A spelers als die zich niet hoffelijk gedragen.

Bridgers die vraagtekens plaatsten bij deze peiling

Een dergelijke peiling moet, naar mijn mening, niet gehouden worden. Want wie beoordeelt wie en op welke gronden?

Een mens (bridger of niet) kan met goede sociale vaardigheden, bijna iedere OBG'er aan.

Nee, hier doe ik niet aan mee.

Bij één club ben ik wedstrijdleider, het is mijn plicht (beetje zwaar woord) om de sociale cohesie te bevorderen.

Bij beide clubs ben ik arbiter en ook daar hangt een sociaal etiket aan.

Epiloog

Allereerst dank ik alle bridgers die reageerden heel hartelijk voor hun bijdrage. Vooral omdat het meestal niet gemakkelijk is om zomaar even te schrijven dat een of meer personen de macht hebben om jou een vervelend gevoel te geven.

Daardoor is een flinke waslijst ontstaan van verschillende zeer herkenbare gedragsoorten die we kunnen zien als overtreding van artikel 74 A 2:

Een speler behoort zorgvuldig iedere opmerking of handeling te vermijden die ergernis of verlegenheid zou kunnen veroorzaken bij een andere speler of het genoeg van het spel zou kunnen verstoren.

Vooraf

Je komt voor je plezier, dat recht zullen al je tafelgenoten moeten respecteren. En misschien een open deur... de eerste die het recht op jouw plezier moet respecteren ben jezelf! Zodra een ander dat recht met voeten lijkt te treden, ben je aan jezelf verplicht om dat onmiddellijk te laten stoppen. Daarbij word je gesteund door de spelregels, c.q. de arbiter. Daarbij maakt het niet uit of vervelend gedrag tegen jouw persoonlijk is gericht of door een tegenstander die uitvaart tegen zijn partner. Al zou dat een echtpaar zijn dat al 60 jaar lief en leed met elkaar deelt, aan jouw tafel wens/eis je ook van dat echtpaar hoffelijk gedrag.

Basisregel

Zeg duidelijk wat moet stoppen. Noem daarbij dat wat je waarneemt, zónder daar een oordeel aan te hangen!

Dus **niet**: ´Houd op met dat gemopper.´

Wel: ´Ik wil dat u stopt met het geven van commentaar.´

Op een ontwijkende/ontkennende reactie:

Ik wil dat u daarmee stopt.´

Dus geen argumenten bedenken, alleen je wens herhalen (dat heet: *de kapotte grammfoonplaat*).

En als ook dat niet helpt:

´Ik zou het jammer vinden als we dit niet zonder de arbiter kunnen oplossen.´

En de volgende stap is inderdaad dat je de arbiter uitnodigt. Vaak zal de eerste stap overigens al voldoende zijn.

Ja, ik hoor het je denken, en als de arbiter nu degene aan jouw tafel is wiens gedrag een vervelend gevoel bij jou oproept?

Dan zul je ook die moeten aanspreken op zijn verantwoordelijkheid. En als er geen andere/hogere arbiter aanwezig is, kun je zeggen dat je het vervelend vindt om dat te moeten aankaarten bij het bestuur.

De spelregels zijn immers duidelijk; daar kan geen misverstand over bestaan. En de gouden regel voor arbiters is: nooit arbitreren aan je eigen tafel!

Eén bridger meldde dat een speler door een hersenafwijking telkens in de fout gaat. Dat is natuurlijk heel goed mogelijk. En laat ik ook daarin duidelijk zijn: het is onze sociale plicht om eventuele beperkingen zo lang mogelijk te overbruggen.

Als een speler door psychische redenen niet goed kan alerteren, heb ik er geen enkel probleem mee als - na overleg met en met toestemming van de arbitrage - zijn partner dan zijn eigen biedingen alerteert.

Maar er zijn grenzen. Die van het algemene clubbelang. Geschreeuw is dan onacceptabel. Ongeacht of degene die dat gedrag vertoont wel of niet in het verleden veel voor de club heeft gedaan. Ik denk dan aan een goed gesprek, waarin tegelijk een bepaald teken wordt afgesproken wat hem tot rede moet brengen. En dat teken zal moeten werken, in zijn eigen belang, omdat anders het volgende teken een afscheidswoord zal zijn.

Ook werd door verschillende inzenders **negeren** genoemd en **arrogant gedrag**. Dat is echt heel vervelend, omdat de irritatie die hierdoor ontstaat vrij gemakkelijk is op te heffen! Mijn advies is namelijk: of we hebben plezier mét jou, of óm jou, maar plezier hebben we!

Voel je alsjeblieft niet beledigd omdat ´mevrouw´ of ´meneer´ jou geen blik waardig keurt! Ga daar ook niet op zitten wachten. Neem initiatief. Door mevrouw of meneer aan te spreken. Geef een compliment, vraag naar hun laatste briljante actie, of grootste ramp. Als dat niet lijkt te helpen kun je een stapje verder gaan, met een vraag als: ´Wie van jullie maakt de meeste fouten?´, of: ´Wie van jullie is de baas?´, vooral aardig als je tegen levenspartners speelt. Je zult verbaast staan van het positieve effect! Want van irritatie aan jouw kant zal snel geen sprake meer zijn.

Sluit trouwens niet uit dat spelers die arrogant/afstandelijk overkomen, misschien hetzelfde van jou vinden. Omdat je nooit wat aan ze vraagt of tegen ze zegt, alleen maar heel kritisch kijkt... ☺.